

[Ib Andersen.]

end hvis han bare sidder i udvalget uden indflydelse. Herved tror jeg at vi for det første kan spare en masse ankesager og for det andet få en mere retfærdig afgørelse allerede i første instans. Dette har en meget stor betydning, da det kan tage mange måneder, inden man i anketilfælde kan få den endelige afgørelse ved landsretten.

Når så afgørelsen foreligger og den er resulteret i, at barnet fjernes fra hjemmet, kommer fremskridtspartiets ændringsforslag nr. 69 til § 67 til anvendelse, idet det siger i stk. 1:

„Det påhviler det sociale udvalg i samarbejde med plejehjemmet eller institutionen at sørge for, at forbindelsen mellem barnet og dets hjem holdes ved lige, og at søge at skabe mulighed for barnets tilbagevenden til hjemmet, medmindre hensynet til barnets velfærd i det enkelte tilfælde taler afgørende derimod. Samme pligter påhviler det sociale udvalg i tilfælde, hvor et barn under 18 år uden forældrenes samtykke har taget ophold uden for hjemmet.“

Og i stk. 2:

„Mener det sociale udvalg at måtte oprettholde en adskillelse mellem forældre og barn, har forældrene krav på motiveret, skriftlig begrundelse herfor.“

Herved pålægges det sociale udvalg at gøre en ekstra indsats for at hjælpe familien med at få orden i dens forhold, så barnet hurtigst muligt kan vende tilbage til hjemmet, samt at forbindelsen mellem barnet og forældrene ikke i mellemtiden bliver svækket. Ændringen af § 32 tager også sigte på andre forhold som f.eks. familier med åndssvage, stærkt handicappede og multihandicappede børn, og her skal paragraffen ses i sammenhæng med ændringsforslag nr. 131 til § 117, som lyder:

„Der lægges særlig vægt på aflastningshjem og aflastningsbørnehaver, således at institutionsanbringelse kan undgås i videst muligt omfang.“

Det er bemærkelsesværdigt, at udvalget i sin helhed i betænkningen har udtalt, jeg citerer:

„I forbindelse med spørgsmålet om særfor sorgen har udvalget haft en kort drøftelse om spørgsmålet institutionsanbringelse i modsætning til forsørgelse i eget hjem. Der er blandt forældre og inden for særfor sorgen

en udbredt forståelse for, at patientens forbliven i eget hjem i en række tilfælde bør foretrækkes, men at dette naturligvis forudsætter, at forældrene kan blive aflastet i tilstrækkeligt omfang. Udvalget henstiller, at der tilvejebringes de fornødne aflastningsmuligheder for forældrene.“

Vort ændringsforslag og bemærkningerne i betænkningen er identiske. Man kunne enstemmigt i udvalget tilslutte sig betænkningens forslag, hvorimod man ikke kunne tilslutte sig fremskridtspartiets ændringsforslag. Dette er i sig selv mærkeligt, idet vi mener, at det er i loven og ikke i betænkningen, retningslinjerne bør stå, men tilbage til virkningerne. Nå, taletiden er desværre udløbet, men jeg er vist også kommet ind på de vigtigste af de ting, der er ved børnefjernelsessager, og siger tak.

Socialministeren (Jacob Sørensen):

Jeg vil gerne først takke udvalget for det store arbejde, der er gjort i perioden fra første behandling og til nu. Jeg er kendt med, at man har holdt et stort antal møder, helt op til tre om ugen, i en periode, og det synes jeg er ret usædvanligt, hvad der er grund til at sige udvalget tak for.

Inden jeg prøver på at kommentere nogle af de bemærkninger, der er knyttet til forslaget, her fra talerstolen i dag, bemærkninger, som jo for hovedpartens vedkommende går på de samme emner, vil jeg gerne tillade mig at kommentere disse emner samlet, således at jeg undgår at gentage de samme besvarelser til de enkelte ordførere.

Men allerførst vil jeg lige sige til hr. Gede, der nævnte, at den i forslaget foreslåede rådgivning ville blive dyr og især til gavn for rådgiverne. Må jeg dér gøre opmærksom på, at forslaget forudsætter i modsætning til den nuværende lov, at kommunen selv betaler rådgivningsudgifterne, men i den nuværende lov om familierådgivning har man muligheder for at anmelde udgifter til statsrefusion, endda en høj refusion.

Først vil jeg sige et par bemærkninger til de ændringsforslag, som er stillet, uden at jeg har medvirket til det.

Det første har jeg for så vidt en smule medvirkning i. Det er spørgsmålet om ændringen af § 30, stk. 2, hvor man pålægger arbejdsministeren at udarbejde regler. Det er en stramning i forhold til den oprindelige